

Groene revolutie in Budafabriek Kortrijk

SYMBIOSE TUSSEN KUNST EN WETENSCHAP

“Ik denk niet dat kunstenaars de wereld kunnen redden, maar ondernemers en onderzoekers zeker wel”, stelt Christophe De Jaeger, de curator van de tentoonstelling ‘Green Light District’ in Kortrijk, die hij samen met Franky Devos, de opdrachtgever van de Budafabriek, maakte. Naar aanleiding van het Creativity World Forum tasten daar niet alleen kunstenaars, maar ook wetenschappers en ondernemers – aan de hand van kunstwerken gelieerd aan zeer concrete projecten – af hoe technologie en wetenschap de relatie tussen mens en natuur in de stad bepalen en veranderen. Deze tentoonstelling waarin kunst, onderzoek en wetenschap als een evidente logica versmelten met elkaar, heeft de bedoeling om op die manier te tonen wat de Budafabriek in de toekomst zou moeten worden.

“Het is zeker niet de bedoeling dat de Budafabriek een museum wordt, maar wel een levendige ontmoetingsplek met tentoonstellingen, lezingen, projecten... De hele tentoonstelling is gemaakt op zes maanden tijd. Ze is initieel ont-

staan en gegroeid vanuit het concept van Julie Vandenbroucke, de bezielster van Arteconomy. Arteconomy is een vzw die sinds de oprichting in 2002 als verbindingsfactor tussen de kunstenaar

en de ondernemer wil optreden. Daarbij streeft Arteconomy naar win-winrelaties tussen kunst en economie omdat beide elkaar iets te bieden hebben. Het partnership dat de kunstenaar met de

Lucas Foglia, 'A Natural Order / Victoria Goats'

ondernemingswereld kan aangaan, is van cruciaal belang. De echtgenoot van Julie Vandenbroucke, Michel Espeel, werkte reeds samen met kunstenaars in zijn metaalbedrijf, Constructies Espeel Roeselare, tot het bedrijf in 2008 werd overgenomen. Daarbij veranderde de mentaliteit van de werknemers door die samenwerking met de kunstenaar. Michel Espeel vertelt nu nog steeds hoe bijvoorbeeld een kunstenaar als Honoré d'O, die bekend is om alleen te werken, een ongelooflijke samenwerking tot stand heeft gebracht met zijn werknemers destijds. Van Honoré d'O zijn er dan ook een aantal kleinere werken op verschillende plekken als een subtiele eye catcher in de tentoonstelling geïntegreerd. Ik ben er trouwens van overtuigd dat ondernemers even sterk dromen als kunstenaars, en beiden elkaar daardoor op een manier goed aanvoelen”, aldus De Jaeger. En verder nog De Jaeger: “Het is bekend dat ecologie een wereldprobleem is. Volgens mij is onderzoek onmisbaar voor innovatief denken. Op die manier wordt er een verbinding tussen kunst en economie gecreëerd. Het is vanuit die driehoek, namelijk kunstenaars, wetenschappers en ondernemers, dat de tentoonstelling die borrelt van de concrete projecten is opgebouwd. Dit betekent echter niet dat de samenwerking steeds gelukt is. Bij Bart Stolle is de samenwerking met het reclamebedrijf mislukt. Het resultaat zijn dan ook de affiches die er te zien zijn, als een soort van compromis.” Geslaagd alleszins is de tuin zonder zonlicht van de Brusselse kunstenaar AnneMarie Maes, die als

credo heeft dat kunst leven en het leven ecologisch is. Ze werkt voor dit project samen met de lokale tuinbouwschool. De bedoeling is om na te gaan of er binnenkort echte olijven uit haar tuin kunnen worden geplukt en gekocht. De geurkunstenaar Peter De Cupere toont zijn geurmachine als een evidentie, alsof ze er altijd al stond. “De link met de plaats, het lokaal waar elk werk staat is dan ook van cruciaal belang”, vult De Jaeger aan.

Koen Vanmechelen, die bekend is van zijn ‘Cosmopolitan Chicken Project’, werkt voor al zijn projecten samen met wetenschappers van over de hele wereld. Bioculturele diversiteit en identiteit zijn dan ook de onderwerpen van zijn hele oeuvre dat in het teken staat van het kweken van een soort oerkip. In de Budafabriek komt hij naast de kip ook met een lama aandraven.

Maar er zijn ook de futuristische sculpturen van Nick Ervinck, die met zijn werk de grenzen aftast tussen architectuur, design en kunstenaarschap. Of de foto's van de Amerikaanse fotograaf Lucas Foglia over mensen die besloten de stad te verlaten en op zoek te gaan naar alternatieve levenswijzen.

Hoe interessant en veelzijdig deze tentoonstelling op verschillende vlakken ook is, bij een aantal kunstenaars mag je ze zeker niet ‘louter’ vanuit een artistiek oog bekijken. Zo zijn er niet alleen de gelparels met kweekvlees of de blauwe en de roze condooms waarmee je het geslacht van het kind kan kiezen van het Nederlandse kunstcollectief Next Nature. Er is bijvoorbeeld ook de enorme piramide van glazen bokalen van de Amerikaanse kunstenaar Brandon Ballangée. Hij toont met de bokalen de voedselpiramide in de Atlantische Oceaan. Boven aan de piramide prijkt een eenzame lege bokaal die aangeeft wat er geschiedt wanneer elke laag eronder verdwijnt. Beeldend roept dit werk reminiscenties op aan de ‘1001 Nachten’ van Leo Copers uit 2001. In sommige werken primeert echt de boodschap op de visuele en beeldende uitwerking.

Inge BRAECKMAN

‘Green Light District’ tot 8 februari in Budafabriek, Dam 2a,
Kortrijk. Open wo-za van 14-18 u., zo van 11-18 u.
www.greenlightdistrict.be

Installatiezicht van 'Prelude to the collapse of the North Atlantic' van Brandon Ballangée